TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Europos mokėjimo įsakymo procedūra — Reglamentas (EB) Nr. 1896/2006 — 17 ir 20 straipsniai — Teismo, kurio prašoma paskirti pagal teritorinio teismingumo taisykles teismą, kompetentingą ginčo teisenos tvarka nagrinėti bylą atsakovui pareiškus prieštaravimą dėl Europos mokėjimo įsakymo, pareigos — Valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų jurisdikcija — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Reikalavimas, grindžiamas teise į kompensaciją pagal Reglamentą (EB) Nr. 261/2004 dėl vėlavusio skrydžio“

Byloje C-94/14

dėl *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) 2014 m. vasario 27 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Flight Refund Ltd

prieš

Deutsche Lufthansa AG

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir G. Szima,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A.-M. Rouchaud-Joët, A. Sipos ir M. Wilderspin,

susipažinęs su 2015 m. spalio 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

* Proceso kalba: vengrų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, p. 1), išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Jungtinėje Karalystėje įsteigtos bendrovės *Flight Refund Ltd* (toliau – *Flight Refund*) ir Vokietijoje įsteigtos bendrovės *Deutsche Lufthansa AG* (toliau – *Deutsche Lufthansa*) ginčą dėl reikalavimo, susijusio su kompensacija dėl vėlavusio skrydžio.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

3 1999 m. gegužės 28 d. Monrealyje priimtą konvenciją dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo Europos bendrija pasirašė 1999 m. gruodžio 9 d., o jos vardu ši konvencija buvo patvirtinta 2001 m. balandžio 5 d. Tarybos sprendimu 2001/539/EB (OL L 194, p. 38; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 5 t., p. 491, toliau – Monrealio konvencija).

4 Šios konvencijos 19 straipsnyje „Vėlavimas“ numatyta:

„Vežėjas atsako už žalą, atsiradusią dėl vėlavimo vežant oru keleivius, bagažą arba krovinius. Tačiau vežėjas neatsako už žalą, atsiradusią dėl vėlavimo, jeigu jis įrodo, kad jis ir jo darbuotojai ir atstovai ėmėsi visų prieinamų protingų priemonių žalai išvengti, arba tai, kad jam ar jiems buvo neįmanoma imtis šių priemonių.“

5 Šios konvencijos 33 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Ieškinys dėl žalos atlyginimo ieškovo nuožiūra privalo būti pareiškiamas vienos iš valstybių, šios Konvencijos Šalių, teritorijoje arba vežėjo gyvenamosios vietos ar jo pagrindinės ūkinės-komercinės verslo vietos arba ūkinės-komercinės verslo vietos, kurioje buvo sudaryta sutartis, arba paskirties vietos teismui.“

Sąjungos teisė

Reglamentas (EB) Nr. 261/2004

6 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10), 5 straipsnio „Skrydžių atšaukimas“ 1 dalies c punkte numatyta, kad atšaukus skrydį atitinkami keleiviai turi teisę į kompensaciją, kurią skrydį vykdantis oro vežėjas išmoka pagal šio reglamento 7 straipsnį.

7 Šio reglamento 6 straipsnyje „Atidėjimas“ numatytos tam tikros skrydį vykdančio oro vežėjo pareigos, susijusios su pagalba atitinkamiems keleiviams skrydžio atidėjimo atveju.

8 To paties reglamento 7 straipsnio „Teisė į kompensaciją“ 1 dalies c punkte numatyta, kad kai daroma nuoroda į šį straipsnį, keleiviams mokama 600 EUR dydžio kompensacija visų didesnio kaip 3 500 kilometrų atstumo skrydžių atveju.

Reglamentas Nr. 1896/2006

9 Reglamento Nr. 1896/2006 8 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Dėl kliūčių veiksmingai naudotis teise kreiptis į teismą tarptautinio pobūdžio bylose <...>, atsiranda poreikis priimti Bendrijos teisės aktus, užtikrinančius vienodas sąlygas kreditoriams ir skolininkams visoje Europos Sąjungoje.“

10 Pagal šio reglamento 10 konstatuojamąją dalį:

„Šiuo reglamentu nustatyta procedūra ieškovui turėtų būti papildoma ir jo nuožiūra pasirenkama priemonė; jis gali imtis veiksmų pagal nacionaliniuose teisės aktuose numatytą procedūrą. Dėl šios priežasties esami nacionalinėje teisėje numatyti neginčytinų reikalavimų išieškojimo mechanizmai šiuo reglamentu nėra nei keičiami, nei derinami.“

11 Minėto reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje skelbiama:

„Nustatytu laiku atsakovui pateikus prieštaravimą Europos mokėjimo įsakymo procedūra turėtų būti nutraukta ir byla automatiškai turėtų būti perduodama nagrinėti bendra [įprasto civilinio proceso] tvarka, jei ieškovas aiškiai nenurodė tokiu atveju nutraukti procesą. Šio reglamento taikymo tikslais įprasto civilinio proceso sąvoka nebūtinai turėtų būti aiškinama pagal nacionalinę teisę.“

12 Reglamento Nr. 1896/2006 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šio reglamento tikslas:

a) supaprastinti, pagreitinti tarptautinio pobūdžio bylų dėl neginčytinų piniginių reikalavimų procesą bei sumažinti jo išlaidas nustatant Europos mokėjimo įsakymo procedūrą;

<…>

2. Šis reglamentas nekliudo ieškovui pateikti reikalavimą, kaip apibrėžta 4 straipsnyje, pagal kitą valstybės narės teisės aktuose ar [Sąjungos] teisėje numatytą procedūrą.“

13 Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje jo taikymo sritis apibrėžta taip:

„Šis reglamentas taikomas tarptautinio pobūdžio civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Visų pirma jis netaikomas mokesčių, muitų ar administracinėms byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).“

14 Minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalyje „kilmės valstybė narė“ apibrėžiama kaip „valstybė narė, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas“.

15 Reglamento Nr. 1896/2006 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, taikant šį reglamentą, jurisdikcija nustatoma pagal atitinkamas Sąjungos teisės normas, visų pirma pagal 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42; klaidų ištaisymas OL L 290, 2014 10 4, p. 11).

16 Reglamento Nr. 1896/2006 7 straipsnio 2 dalies f punkte nustatyta, kad prašyme išduoti Europos mokėjimo įsakymą nurodomi jurisdikcijos pagrindai.

17 Šio reglamento 16 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Atsakovas gali kilmės teismui pateikti prieštaravimo dėl Europos mokėjimo įsakymo pareiškimą, naudodamas VI priede pateiktą F standartinę formą, kuri pateikiama jam kartu su Europos mokėjimo įsakymu.

2. Prieštaravimo pareiškimas išsiunčiamas per 30 dienų nuo įsakymo įteikimo atsakovui.

3. Prieštaravimo pareiškime atsakovas nurodo, kad jis ginčija reikalavimą, ir neprivalo šiuo tikslu pateikti priežasčių.“

18 Šio reglamento 17 straipsnio „Prieštaravimo pareiškimo pateikimo pasekmės“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jei prieštaravimo pareiškimas pateikiamas per 16 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, teismo procesas tęsiamas kilmės valstybės narės kompetentinguose teismuose laikantis įprasto civilinio proceso taisyklių, išskyrus atvejus, kai ieškovas aiškiai nurodo tuo atveju nutraukti teismo procesą.

<…>

2. Perėjimą prie įprastinio [įprasto] civilinio proceso, kaip apibrėžta 1 dalyje, reglamentuoja kilmės valstybės narės teisės aktai.“

19 To paties reglamento 18 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jei per 16 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, atsižvelgiant į laiką, kurio reikia, kad pareiškimas pasiektų gavėją, prieštaravimo pareiškimas nepateikiamas kilmės teisme, kilmės teismas nedelsdamas paskelbia Europos mokėjimo įsakymą vykdytinu naudodamas VII priede pateiktą G standartinę formą. Teismas patikrina [mokėjimo įsakymo] įteikimo datą.“

20 Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnyje numatyta „peržiūra išimtiniais atvejais“. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „[p]asibaigus 16 straipsnio 2 dalyje nustatytam terminui atsakovas <...> turi teisę prašyti, kad kilmės valstybės narės kompetentingas teismas peržiūrėtų Europos mokėjimo įsakymą, jei mokėjimo įsakymas buvo išduotas akivaizdžiai neteisingai, atsižvelgiant į šiame reglamente nustatytus reikalavimus arba dėl kitų išimtinių aplinkybių.“ Pagal šio reglamento 20 straipsnio 3 dalį, jei teismas nusprendžia, kad peržiūra yra pagrįsta, Europos mokėjimo įsakymas netenka galios. Priešingu atveju, kaip numatyta toje pačioje nuostatoje, Europos mokėjimo įsakymas lieka galioti.

21 Šio reglamento 26 straipsnyje „Ryšys su nacionaline proceso teise“ nustatyta:

„Visus procesinius klausimus, kurie šiame reglamente konkrečiai nenagrinėjami, reglamentuoja nacionalinės teisės aktai.“

Reglamentas Nr. 44/2001

22 Jurisdikcijos taisyklės, įtvirtintos Reglamente Nr. 44/2001, išdėstytos šio reglamento II skyriuje, t. y. 2–31 straipsniuose. Šio II skyriaus 7 skirsnyje „Susitarimas dėl jurisdikcijos“ esančiame 24 straipsnyje nustatyta:

„Be jurisdikcijos, kylančios iš kitų šio reglamento nuostatų, jurisdikciją turi valstybės narės teismas, į kurį atvyksta atsakovas. Ši taisyklė netaikoma, jeigu atsakovas atvyksta į teismą dėl jurisdikcijos užginčijimo arba jeigu pagal 22 straipsnį kitas teismas turi išimtinę jurisdikciją.“

Vengrijos teisė

Civilinio proceso kodeksas

23 1952 m. Įstatyme Nr. III dėl civilinio proceso kodekso (*a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény*, toliau – Civilinio proceso kodeksas) įtvirtintos jurisdikcijos taisyklės.

24 Civilinio proceso kodekso 45 straipsnyje nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai dėl galutinių sprendimų kyla dalykinio ar teritorinio teismingumo taisyklių kolizija, arba kai kompetentingo teismo neįmanoma nustatyti pagal teritorinio teismingumo taisykles, arba kai dėl pareikšto prieštaravimo teismas negali nagrinėti bylos, kompetentingas teismas turi būti nustatytas pirmenybės tvarka.

2. Tai nustatyti kompetentingas teismas yra:

<…>

c) kitais nei a ir b punktuose nurodytas atvejais – *Kúria* [(Aukščiausiasis Teismas)].“

2009 m. Įstatymas Nr. L dėl mokėjimo įsakymo

25 Pagal 2009 m. Įstatymo Nr. L dėl mokėjimo įsakymo (*a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény*) 59 straipsnio 1 dalį teisė išduoti Reglamente Nr. 1896/2006 numatytą Europos mokėjimo įsakymą suteikiama notarui.

26 Pagal šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalį, jeigu pareiškiamas prieštaravimas, notaras perduoda procesinius dokumentus ieškovo prašyme išduoti mokėjimo įsakymą nurodytam teismui.

27 Šio įstatymo 38 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jeigu ieškovas nenurodė teismo, notaras perduoda procesinius dokumentus teismui, turinčiam jurisdikciją pagal Civilinio proceso kodekso 29, 30 ir 40 straipsniuose numatytas dalykinio ir teritorinio teismingumo taisykles.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

28 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad atitinkamas keleivis savo teisę į kompensaciją dėl vėlavusio skrydžio pagal sutartį perleido *Flight Refund*, užsiimančiai tokio pobūdžio reikalavimų išieškojimu. Ši bendrovė Vengrijos notarui pateikė prašymą išduoti Europos mokėjimo įsakymą, skirtą *Deutsche Lufthansa*. Savo prašymą dėl 600 EUR pagrindinės sumos *Flight Refund* motyvavo tuo, kad dėl perleisto reikalavimo ji įgijo teisę reikalauti, kad *Deutsche Lufthansa* atlygintų

nuostolius, patirtus, kaip matyti iš šiam notarui pateiktos informacijos, dėl daugiau nei tris valandas vėlavusio skrydžio LH 7626, vykdyto iš Niuarko (Jungtinės Amerikos Valstijos) oro uosto į Londono Heathrow (Jungtinė Karalystė) oro uostą.

29 Minėtas notaras šį prašymą patenkino ir išdavė Europos mokėjimo įsakymą, skirtą *Deutsche Lufthansa*, nepasiaiškinęs, nei kur buvo sutarties sudarymo ar vykdymo vieta, nei kur įvyko tariamą žalą sukėlęs įvykis, nei kur buvo vežėjo ūkinė-komercinė verslo vieta, kurioje buvo sudaryta sutartis, ar skrydžio paskirties vieta. Tas pats notaras pareiškė turintis kompetenciją išduoti šį mokėjimo įsakymą remdamasis Monrealio konvencijos 33 straipsniu, motyvuodamas tuo, kad Vengrija yra šios konvencijos šalis.

30 *Deutsche Lufthansa* pasinaudojo teise pareikšti prieštaravimą dėl šio mokėjimo įsakymo ir nurodė, kad ne ji eksploatavo *Flight Refund* prašyme išduoti mokėjimo įsakymą nurodytą oro liniją; jos teigimu, atitinkamą skrydį vykdęs oro vežėjas buvo oro bendrovė *United Airlines, Inc*.

31 Kadangi *Flight Refund* atstovas atitinkamo notaro siūlymu pareiškė, kad negali nurodyti kompetentingo teismo nuo Europos mokėjimo įsakymo procedūros perėjus prie įprasto civilinio proceso, šis notaras kreipėsi į *Kúria* ir prašė nustatyti šį jurisdikciją pagal teritorinio teismingumo taisykles turintį teismą, nes jam nepavyko nustatyti šio teismo remiantis atitinkamomis Civilinio proceso kodekso nuostatomis ir atsižvelgiant į turimą informaciją.

32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui penkis klausimus dėl kai kurių Monrealio konvencijos, Reglamento Nr. 44/2001 ir Reglamento Nr. 1896/2006 nuostatų išaiškinimo. Šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismui gavo 2014 m. vasario 27 d.

33 2014 m. rugsėjo 26 d. *Flight Refund* pranešė Teisingumo Teismui, kad 2014 m. kovo 5 d. laišku ji informavo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusį teismą apie tai, kad savo reikalavimą grindė Reglamentu Nr. 261/2004, o ne Monrealio konvencijos nuostatomis. Siekdamas iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo gauti papildomos informacijos, 2014 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismas, remdamasis savo Procedūros reglamento 101 straipsnio 1 dalimi, paprašė šio teismo pateikti paaiškinimų.

34 Savo atsakyme (jį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. lapkričio 26 d.) prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma patvirtino, kad *Flight Refund* savo reikalavimą grindė Reglamento Nr. 261/2004 6 ir 7 straipsniais, o ne Monrealio konvencijos nuostatomis. Dėl šios priežasties prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atsiėmė tris iš penkių klausimų ir performulavo vieną iš dviejų paliktų klausimų.

35 Antra, šis teismas pabrėžė, kad apie atitinkamą skrydį turėjo tik tą informaciją, kuri jau pateikta jo prašyme priimti prejudicinį sprendimą. Jis nurodė, kad vykstant kompetentingo teismo nustatymo pagal teritorinio teismingumo taisykles procedūrai jis negalėjo, kaip tai numatyta nacionalinėje teisėje, ieškoti daugiau informacijos, susijusios su bylos esme.

36 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl tarptautinės jurisdikcijos taisyklių, taikomų Europos mokėjimo įsakymo procedūrai, per kurią pateikiamas Reglamentu Nr. 261/2004 grindžiamas reikalavimas. Šis teismas mano, kad notaras, parengęs Europos mokėjimo įsakymą, jį išdavė pažeisdamas Reglamento Nr. 1896/2006 6 straipsnį, pagal kurį privalėjo Vengrijos teismų jurisdikcijos klausimą nagrinėti remdamasis Reglamentu Nr. 44/2001.

37 Taigi šis teismas siekia išsamiau sužinoti, kurios teisės normos turėtų būti taikomos nagrinėjamu atveju: Monrealio konvencijoje įtvirtintos taisyklės, taisyklės, numatytos Reglamente Nr. 44/2001, ar kitos jurisdikcijos taisyklės, kaip antai įtvirtintos Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalyje, kurioje numatyta, kad procesas, pradėtas atsakovui pareiškus prieštaravimą dėl Europos mokėjimo

įsakymo, tęsiamas šio mokėjimo įsakymo kilmės valstybės narės kompetentinguose teismuose. Jis taip pat siekia išsiaiškinti, kokių pasekmių kiltų jam konstatavus, kad Vengrijos teismai turi tarptautinę jurisdikciją arba jos neturi.

38 Šiomis aplinkybėmis *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Europos mokėjimo įsakymas, išduotas pažeidžiant reglamento [Nr. 1896/2006] reguliavimo sritį arba tarptautinės jurisdikcijos neturinčios institucijos, gali būti peržiūrimas *ex officio*? Arba ar po pareikšto prieštaravimo perduota ginčo teisenos tvarka nagrinėti byla jurisdikcijos neturinčio teismo turi būti nutraukiama *ex officio*, ar pateikus prašymą?

2. Jeigu Vengrijos teismai turi jurisdikciją nagrinėti bylą ginčo teisenos tvarka, ar atitinkama jurisdikcijos taisyklė turi būti aiškinama taip, kad *Kúria* [(Aukščiausiasis Teismas)], kurio prašoma nustatyti teismingumą, turi skirti bent vieną teismą, kuris, nors neturi jurisdikcijos pagal valstybės narės proceso teisės normose įtvirtintas dalykinio ir teritorinio teismingumo taisykles, turi pareigą po pareikšto prieštaravimo pradėtą bylą ginčo teisenos tvarka išnagrinėti iš esmės?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumo

39 Vokietijos vyriausybė mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinas. Šiuo klausimu ši vyriausybė teigia, kad, kaip matyti iš *Flight Refund* interneto svetainės, kurioje ji lankėsi 2014 m. birželio 9 d., ši bendrovė neribotam laikui sustabdė savo svetainės veikimą ir kartu pradėtas išieškojimo procedūras. Dėl šios priežasties ši vyriausybė siūlo Teisingumo Teismui, kad šis paprašytų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo informacijos dėl jo nagrinėjamos bylos stadijos.

40 Šiuo tikslu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytą teisinį pagrindą ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija (Sprendimo *Fish Legal ir Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, 30 punktas ir Sprendimo *Verder LabTec*, C-657/13, EU:C:2015:331, 29 punktas).

41 Dėl Vokietijos vyriausybės nurodyto nepriimtinumo pagrindo reikia konstatuoti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo atsakyme į Teisingumo Teismo jam pateiktą prašymą pateikti paaiškinimų patvirtino, kad toliau nagrinėja prašymą nustatyti teismą, pagal teritorinio teismingumo taisykles kompetentingą nagrinėti bylą ginčo teisenos tvarka po to, kai atsakovas pareiškė prieštaravimą dėl Europos mokėjimo įsakymo. Taigi jokia bylos dokumentuose pateikta informacija neleidžia pripažinti, kad nagrinėjamu atveju galėtų būti paneigta prejudicinių klausimų svarbos prezumpcija.

42 Todėl prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl esmės

43 Prieš pradedant nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktus klausimus reikia pažymėti, kad šis teismas savo atsakyme į Teisingumo Teismo prašymą pateikti paaiškinimų išreiškė abejonių dėl teisės normų, taikytinų nagrinėjant klausimą dėl valstybės narės teismų tarptautinės jurisdikcijos ginčo teisenos tvarka nagrinėti bylą dėl reikalavimo, kuriuo remiantis išduotas mokėjimo įsakymas, dėl kurio atsakovas pareiškė prieštaravimą, tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai kreditorius kaip teisinį savo reikalavimo pagrindą nurodė

Reglamento Nr. 261/2004 6 ir 7 straipsnius. Konkrečiai tariant, šis teismas klausia, ar šiomis aplinkybėmis turi būti taikomos tarptautinės jurisdikcijos taisyklės, numatytos Monrealio konvencijos 33 straipsnyje, ar tos, kurios numatytos Reglamente Nr. 44/2001.

44 Be to, šis teismas prašo išsamiau paaiškinti Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalies turinį visų pirma dėl to, ar ši nuostata galėtų būti aiškinama taip, kad joje numatyta jurisdikcijos taisyklė kilmės valstybės narės, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 punktą, teismų naudai, neatsižvelgiant į Reglamente Nr. 44/2001 numatytas taisykles.

45 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia priminti nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią iš Reglamento Nr. 261/2004 5–7 straipsnių kildinama teisė į fiksuotą ir visiems keleiviams vienodą kompensaciją dėl vėlavusio skrydžio, kuria nagrinėjamu atveju nori pasinaudoti *Flight Refund*, yra nesusijusi su žalos atlyginimu pagal Monrealio konvencijos 19 straipsnį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Rehder*, C-204/08, EU:C:2009:439, 27 punktą ir Sprendimo *Nelson ir kt.*, C-581/10 ir C-629/10, EU:C:2012:657, 46, 49 ir 55 punktus).

46 Taigi, kadangi atitinkamomis Reglamento Nr. 261/2004 ir Monrealio konvencijos nuostatomis grindžiamos teisės įtvirtintos skirtinguose teisės aktuose, šioje konvencijoje numatytos tarptautinės jurisdikcijos taisyklės netaikomos remiantis vien Reglamentu Nr. 261/2004 paduotiems prašymams, nagrinėtiniems atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 44/2001 (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Rehder*, C-204/08, EU:C:2009:439, 27 ir 28 punktus).

47 Antra, kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo šio sprendimo 44 punkte nurodytą galimybę, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad atsakovo prieštaravimas dėl Europos mokėjimo įsakymo, kurio pasekmės reglamentuojamos Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalyje, negali lemti valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų jurisdikcijos prorogacijos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 44/2001 24 straipsnį, ir dėl to reikšti, kad atsakovas, pareikšdamas tokį prieštaravimą, net jeigu jame nurodomi su bylos esme susiję pagrindai, pritarė šios valstybės narės teismų jurisdikcijai ginčo teisenos tvarka nagrinėti bylą dėl ginčijamo reikalavimo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Goldbet Sportwetten*, C-144/12, EU:C:2013:393, 38, 41 ir 43 punktus).

48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad savo klausimais, nagrinėtinais kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti teismo, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, teises ir pareigas pagal Sąjungos teisę, visų pirma Reglamentą Nr. 1896/2006, tokiomis aplinkybėmis, kai šis teismas nagrinėja bylą, kurioje prašoma skirti valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, pagal teritorinio teisingumo taisykles kompetentingą teismą ir išspręsti klausimą dėl šios valstybės narės teismų tarptautinės jurisdikcijos ginčo teisenos tvarka nagrinėti bylą dėl reikalavimo, kuriuo remiantis išduotas minėtas įsakymas, dėl kurio atsakovas pareiškė prieštaravimą per tam nustatytą terminą.

49 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1896/2006 1 straipsnio 1 dalies a punktą šiuo reglamentu siekiama visų pirma supaprastinti, pagreitinti tarptautinio pobūdžio bylų dėl neginčytinų piniginių reikalavimų procesą ir sumažinti jo išlaidas nustatant Europos mokėjimo įsakymo procedūrą. Kaip matyti iš šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies, jis taikomas tarptautinio pobūdžio civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį.

50 Nuo to momento, kai reikalavimai, dėl kurių išduotas Europos mokėjimo įsakymas, užginčijami pareiškiant Reglamento Nr. 1896/2006 16 straipsnyje numatytą prieštaravimą, jame įtvirtinta specialioji procedūra ir juo siekiami tikslai nebetaikomi (šiuo klausimu žr. Sprendimo *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 ir C-120/13, EU:C:2014:2144, 39 punktą ir Sprendimo *Goldbet Sportwetten*, C-144/12, EU:C:2013:393, 31 ir 42 punktus).

51 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad atsakovas dėl jo atžvilgiu išduoto Europos mokėjimo įsakymo pareiškė prieštaravimą per Reglamento Nr. 1896/2006 16 straipsnio 2 dalyje tam nustatytą terminą. Taigi, kadangi šio reglamento 17 straipsnio 1 dalis yra vienintelė šio reglamento nuostata, kurioje reglamentuojamos tokio prieštaravimo pasekmės, reikia išnagrinėti, ar ši nuostata leidžia nustatyti teismo, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, teises ir pareigas pagrindinės bylos aplinkybėmis, remiantis šios nuostatos tekstu ir šio reglamento struktūra.

52 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalies formuluotės, pagal šią dalį tik reikalaujama, kad jei atsakovas prieštaravimą pareiškia per tam nustatytą terminą, teismo procesas būtų automatiškai tęsiamas valstybės narės, kurioje išduotas mokėjimo įsakymas, kompetentinguose teismuose laikantis įprasto civilinio proceso taisyklių, išskyrus atvejus, kai ieškovas aiškiai prašo tuo atveju nutraukti teismo procesą.

53 Kalbant apie Reglamento Nr. 1896/2006 struktūrą, reikia pažymėti, kad iš kartu nagrinėjamų šio reglamento 8 ir 10 konstatuojamųjų dalių ir 26 straipsnio matyti, kad šiame reglamente nustatyta Europos mokėjimo įsakymo procedūra ieškovui yra papildoma ir pasirenkama priemonė ir juo nei keičiami, nei derinami nacionalinėje teisėje numatyti neginčytinų reikalavimų išieškojimo mechanizmai. Iš tikrųjų Reglamentas Nr. 1896/2006 nustato vienodą išieškojimo priemonę, užtikrinančią vienodas sąlygas kreditoriams ir skolininkams visoje Sąjungoje, tačiau numatančią, kad visus procesinius klausimus, kurie šiame reglamente konkrečiai nenagrinėjami, reglamentuoja valstybių narių nacionalinė proceso teisė.

54 Kadangi iš Reglamento Nr. 1896/2006 struktūros matyti, kad juo nesiekiama suderinti valstybių narių proceso teisės, taip pat atsižvelgiant į šio reglamento 17 straipsnio 1 dalies ribotą taikymo sritį, nurodytą šio sprendimo 52 punkte, šią nuostatą tiek, kiek atsakovui pareiškus prieštaravimą ji numato automatišką proceso tęsimą laikantis įprasto civilinio proceso taisyklių, reikia aiškinti taip, kad joje nenumatytas joks specialus reikalavimas dėl teismų, kur procesas turi būti tęsiamas, pobūdžio ar dėl taisyklių, kurias toks teismas turi taikyti.

55 Vadinasi, iš esmės tenkinami Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalyje numatyti reikalavimai, kai atsakovui pareiškus prieštaravimą procesas tęsiamas teisme, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, kuris tokiomis aplinkybėmis, kaip pagrindinėje byloje, nagrinėja klausimą dėl valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos įprasto civilinio proceso tvarka nagrinėti bylą, susijusią su ginčijamu reikalavimu, taikant Reglamente Nr. 44/2001 numatytas taisykles.

56 Kaip savo išvados 72 punkte pažymėjo generalinė advokatė, nei Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalis, nei jokia kita šio reglamento nuostata neleidžia nustatyti tokio teismo, koks yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, teisių ir pareigų tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje. Kadangi Reglamente Nr. 1896/2006 nėra aiškios taisyklės, kaip spręsti šį procesinį klausimą, jį reglamentuoja, kaip matyti iš šio reglamento 26 straipsnio, nacionalinė teisė.

57 Be to, kadangi iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog jį pateikęs teismas turi išspręsti klausimą dėl valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos ginčo teisenos tvarka nagrinėti bylą dėl ginčijamo reikalavimo taikant šiuo tikslu, kaip nurodyta šio sprendimo 46 punkte, Reglamente Nr. 44/2001 numatytas taisykles, reikia patikrinti, kokias pareigas turi šis teismas pagal šį reglamentą.

58 Šiuo klausimu neginčytina, kad Reglamentu Nr. 44/2001 nesiekiama suvienodinti kontrolės pareigų, kurios tenka nacionaliniams teismams tikrinant savo tarptautinę jurisdikciją, apimties. Vis dėlto atitinkamų nacionalinių taisyklių taikymas neturi pažeisti Reglamento Nr. 44/2001 veiksmingumo (žr. Sprendimo *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, 59 ir 60 punktus ir juose nurodytą teismą praktiką).

59 Kalbant apie reikalavimus, kurių turi būti laikomasi vykstant procesui, taip pat reikia pažymėti, jog visose Reglamento Nr. 44/2001 nuostatose išreiškiamas ketinimas užtikrinti, kad, atsižvelgiant į šio reglamento tikslus, procesai, per kuriuos priimami teismo sprendimai, vyktų užtikrinant teisę į gynybą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *G*, C-292/10, EU:C:2012:142, 47 punktą ir Sprendimo *A*, C-112/13, EU:C:2014:2195, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

60 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad tiek pagal gero administravimo principą, kuriuo grindžiamas Reglamentas Nr. 44/2001, tiek gerbiant privalomą teismo nepriklausomumą jam vykdant savo pareigas reikalaujama, kad teismas, kurio prašoma išnagrinėti klausimą dėl tarptautinės jurisdikcijos, galėtų tai daryti atsižvelgdamas į visą turimą informaciją, prireikus įskaitant atsakovo pateiktus prieštaravimus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, 64 punktą).

61 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jį pateikęs teismas turi tik tą informaciją, susijusią su kilmės valstybės narės teismų tarptautinės jurisdikcijos klausimu, kurią pateikė ieškovė savo prašyme išduoti Europos mokėjimo įsakymą; kaip matyti iš Reglamento Nr. 1896/2006 7 straipsnio 2 dalies f punkto, šią informaciją gali sudaryti vien tarptautinės jurisdikcijos pagrindų nurodymas, ir ieškovė neprivalo aiškinti, kodėl reikalavimas, kurį reikalaujama įvykdyti pagal Europos mokėjimo procedūrą, susijęs su valstybe nare, kur jis pateikė tokį prašymą.

62 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismo turima bylos medžiaga neleidžia nustatyti nacionalinės teisės normų, taikytinų procesui, kuris nagrinėjamu atveju pradėtas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme. Todėl, jeigu šis teismas pagal nacionalinę proceso teisę privalėtų vertinti valstybės narės, kurioje išduotas mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinę jurisdikciją atsižvelgdamas vien į informaciją, kurią ieškovė pateikė savo prašyme išduoti Europos mokėjimo įsakymą, toks procesas negalėtų užtikrinti Reglamente Nr. 44/2001 įtvirtintų jurisdikcijos taisyklių veiksmingumo ir atsakovo turimos teisės į gynybą.

63 Iš tikrųjų nacionalinės teisės normos, taikytinos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo šiuo atveju nagrinėjamai bylai, turi leisti šiam teismui išnagrinėti tarptautinės jurisdikcijos klausimą taikant Reglamente Nr. 44/2001 numatytas taisykles, atsižvelgiant į visą šiuo tikslu jam reikalingą informaciją ir, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 63 punkte, prireikus šiuo klausimu išklausant šalis.

64 Jei taip nebūtų, šis teismas turėtų galimybę arba aiškinti savo proceso taisykles taip, kad jos leistų tenkinti šiuos reikalavimus, arba – tai pasiūlė pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas – skirti teismą, kuris, kaip pagal teritorinio teisingumo taisykles kompetentingas teismas, turėtų dalykinę jurisdikciją įprasto civilinio proceso tvarka iš esmės nagrinėti tokį reikalavimą, kaip nagrinėjamasis pagrindinėje byloje, ir kuris šiuo atveju prireikus turėtų priimti sprendimą dėl savo paties tarptautinės jurisdikcijos pagal Reglamente Nr. 44/2001 įtvirtintus kriterijus.

65 Galiausiai reikia atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užklausas dėl pareigų, kurių jam kiltų išnagrinėjus klausimą dėl valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų jurisdikcijos; šį klausimą jis nagrinėtų esant sąlygoms, kurios buvo primintos šio sprendimo 62 ir 63 punktuose.

66 Šiuo klausimu, jeigu patikrinus pasitvirtintų, kad valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų jurisdikciją galima nustatyti pagal Reglamento Nr. 44/2001 nuostatas, toks teismas, koks yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, negalėtų – antraip pažeistų šiame reglamente numatytos normos, pagal kurią nustatyta jurisdikcija, veiksmingumą – nutraukti proceso vien dėl to, kad pagal nacionalinę teisę jam nepavyko nustatyti teismo, pagal teritorinio teisingumo taisykles kompetentingo iš esmės išnagrinėti bylą dėl ginčijamo reikalavimo.

67 Iš tikrųjų šis teismas privalo, kaip Vengrijos vyriausybė nurodė savo rašytinėse pastabose, nacionalinę teisę aiškinti taip, kad ji jam leidžia nustatyti ar skirti teismą, pagal teritorinio ar dalykinio teismingumo taisykles turintį jurisdikciją priimti sprendimą dėl bylos, susijusios su reikalavimu, kurio remiantis išduotas mokėjimo įsakymas, dėl kurio atsakovas pateikė prieštaravimą per tam nustatytą terminą, esmės.

68 Be to, jeigu būtų nutraukta ginčo teisenos tvarka nagrinėjama byla, kurioje iš esmės nagrinėjamas klausimas dėl ginčijamo reikalavimo, nors valstybės narės, kurioje išduotas mokėjimo įsakymas, teismų jurisdikcija nustatyta pagal Reglamentą Nr. 44/2001, taip pat būtų pažeistas Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnio 1 dalies veiksmingumas, nes pagal šią nuostatą reikalaujama, kad atsakovui pareiškus prieštaravimą procesas būtų automatiškai tęsiamas kompetentinguose valstybės narės, kurioje išduotas mokėjimo įsakymas, teismuose.

69 Tačiau jei kilmės valstybės narės teismai neturi jurisdikcijos pagal Reglamentą Nr. 44/2001, nebūtina, priešingai, nei mano prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *ex officio* peržiūrėti, pagal analogiją taikant Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnį, mokėjimo įsakymo, dėl kurio atsakovas teisėtai pareiškė prieštaravimą.

70 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnyje numatytos mokėjimo įsakymo peržiūros galimybės taikomos tik jei atsakovas nepareiškė prieštaravimo per šio reglamento 16 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Thomas Cook Belgium*, C-245/14, EU:C:2015:715, 47 ir 48 punktus).

71 Be to, kadangi procesinė situacija, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, yra, kaip matyti iš šio sprendimo 55 ir 56 punktų, reglamentuojama ne Reglamento Nr. 1896/2006, bet nacionalinės teisės nuostatomis, šio reglamento nuostatos, įskaitant jo 20 straipsnį, šiai situacijai negali būti taikomos net pagal analogiją (šiuo klausimu žr. Sprendimo *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 ir C-120/13, EU:C:2014:2144, 45 punktą).

72 Beje, pagal Reglamento Nr. 1896/2006 18 straipsnio 1 dalį mokėjimo įsakymas, dėl kurio atsakovas pareiškė prieštaravimą per tam nustatytą terminą, negali būti paskelbtas vykdytinu. Todėl toks teismas, koks yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, konstatavęs, kad valstybės narės, kur išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismai neturi jurisdikcijos pagal Reglamentą Nr. 44/2001, turi teisę atsižvelgti į tai, ką tokiu atveju numato nacionalinė proceso teisė.

73 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad kai teisme pradėta byla, kaip antai pagrindinė byla, kurioje prašoma skirti valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, pagal teritorinio teismingumo taisykles kompetentingą teismą, ir šis teismas nagrinėja klausimą dėl šios valstybės narės teismų tarptautinės jurisdikcijos ginčo tvarka nagrinėti bylą dėl reikalavimo, kuriuo remiantis išduotas minėtas įsakymas, dėl kurio atsakovas pareiškė prieštaravimą per tam nustatytą terminą:

— atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 1896/2006 nėra nuostatų dėl šio teismo teisių ir pareigų, šiuos procesinius klausimus pagal šio reglamento 26 straipsnį reglamentuoja šios valstybės narės nacionalinė teisė,

— pagal Reglamentą Nr. 44/2001 reikalaujama, kad valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos klausimas būtų sprendžiamas taikant proceso taisykles, leidžiančias užtikrinti šio reglamento nuostatų veiksmingumą ir teisę į gynybą, nesvarbu, ar šį klausimą spręstų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ar jo pagal teritorinio ir dalykinio teismingumo taisykles paskirtas teismas, turintis teisę spręsti dėl reikalavimo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, įprasto civilinio proceso tvarka,

— jeigu teismas, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, sprendžia dėl valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos ir padaro išvadą, kad tokia jurisdikcija egzistuoja atsižvelgiant į Reglamente Nr. 44/2001 numatytus kriterijus, pagal šį reglamentą ir Reglamentą Nr. 1896/2006 šis teismas privalo nacionalinę teisę aiškinti taip, kad ja remdamasis jis gali nustatyti ar skirti pagal teritorinio ir dalykinio teismingumo taisykles teismą, kompetentingą nagrinėti šią bylą, ir

— jeigu teismas, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, padaro išvadą, kad tokios tarptautinės jurisdikcijos nėra, jis neturi pareigos *ex officio* peržiūrėti šio mokėjimo įsakymo, pagal analogiją taikydamas Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

74 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad kai teisme pradėta byla, kaip antai pagrindinė byla, kurioje prašoma skirti valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, pagal teritorinio teismingumo taisykles kompetentingą teismą, ir šis teismas nagrinėja klausimą dėl šios valstybės narės teismų tarptautinės jurisdikcijos ginčo tvarka nagrinėti bylą dėl reikalavimo, kuriuo remiantis išduotas minėtas įsakymas, dėl kurio atsakovas pareiškė prieštaravimą per tam nustatytą terminą:

— **atsižvelgiant į tai, kad 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1896/2006, nustatančiame Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, nėra nuostatų dėl šio teismo teisių ir pareigų, šiuos procesinius klausimus pagal šio reglamento 26 straipsnį reglamentuoja šios valstybės narės nacionalinė teisė,**

— **pagal 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo reikalaujama, kad valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos klausimas būtų sprendžiamas taikant proceso taisykles, leidžiančias užtikrinti šio reglamento nuostatų veiksmingumą ir teisę į gynybą, nesvarbu, ar šį klausimą spręstų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ar jo pagal teritorinio ir dalykinio teismingumo taisykles paskirtas teismas, turintis teisę spręsti dėl reikalavimo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, įprasto civilinio proceso tvarka,**

— **jeigu teismas, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, sprendžia dėl valstybės narės, kurioje išduotas Europos mokėjimo įsakymas, teismų tarptautinės jurisdikcijos ir padaro išvadą, kad tokia jurisdikcija egzistuoja atsižvelgiant į Reglamente Nr. 44/2001 numatytus kriterijus, pagal šį reglamentą ir Reglamentą Nr. 1896/2006 jis privalo nacionalinę teisę aiškinti taip, kad ja remdamasis jis gali nustatyti ar skirti pagal teritorinio ir dalykinio teismingumo taisykles teismą, kompetentingą nagrinėti šią bylą, ir**

— **jeigu teismas, kaip antai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, padaro išvadą, kad tokios tarptautinės jurisdikcijos nėra, šis teismas neturi pareigos *ex officio* peržiūrėti šio mokėjimo įsakymo, pagal analogiją taikydamas Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnį.**

Parašai.